

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Ewa Muzyka

Protokolant: Agnieszka Lewek

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018 roku

sprawy K. K.

syna H. i I. z domu O.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 30 listopada 2017 roku w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. K. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywy w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku;

III. na podstawie art. 63§ 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych rzeczywisty okres stosowania tego środka, tj. od dnia 30 listopada 2017r.;

IV. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

sporządzone w trybie art. 424 §3 kpk

Prokuratura Rejonowa w W. oskarżyła K. K. o to, że:

I w dniu 30 listopada 2017 r. w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ***tj o czyn z art 178a § 1 kk***

Sąd Rejonowy w W. K. K. uznał za winnego popełnienia w/w czynu tj. występku z art. 178 a §1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 40 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na 20 złotych. Ponadto Sąd orzekł wobec K. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku zaliczając na jego poczet okres rzeczywistego stosowania tego środka tj. od dnia 30 listopada 2017 r. Zgodnie z art. 43a §2 kk orzeczono wobec K. K. także świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł. na rzecz Funduszu Pokrzywdzonych oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz zwolniono oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Prokurator Rejonowy w W. wniósł o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku w zakresie „co do kary”.

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Przy wymiarze orzeczonej wobec K. K. kary Sąd kierował się dyrektywami prewencji ogólnej i szczególnej tj. baczył, aby kara wpłynęła wychowawczo na sprawcę i zaspokoila społeczne ogólnie rozumiane poczucie sprawiedliwości. Uwzględniając aspekt społecznego oddziaływania kary Sąd miał na uwadze wpływ, jaki wymierzona kara może mieć na każdego, kto dowiedział się w jakikolwiek sposób o przestępstwie i zapadłym wyroku. Jak trafnie wypowiedział się Sąd Najwyższy chodzi tu o wpływ, jaki orzeczona kara powinna wywrzeć w kierunku ugruntowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i stosownego do tych ocen postępowania, o potwierdzenie przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawcy są sprawiedliwie karani. Wpływ ten orzeczona kara powinna wywierać przede wszystkim na środowisko sprawcy.(vide **OSN z 15.10.1982 r IV KR 249/82**). Mając na uwadze ten aspekt Sąd utwierdził się w przekonaniu, że kara o charakterze majątkowym jest adekwatna do stopnia zawinienia K. K.. Oskarżony bowiem pracuje zawodowo, osiąga stały dochód i w przeszłości nie był karany sędownie. Fakt świadczenia pracy czyni niecelowym orzeczenie kary ograniczenia wolności polegającej na pracy społecznie użytecznej, a wynik pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu nie jest na tyle rażąco wysoki, aby uzasadniał orzeczenie kary pozbawienia wolności. Wskazane wyżej okoliczności przesądzają także o orzeczeniu środka karnego w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Reasumując zatem dotychczasowe rozważania Sąd stoi na stanowisku, że orzeczenie kary rodzajowo dotkliwszej nie spełni wymogów prewencji szczególnej i nie wypłynie wychowawczo na sprawcę, dlatego zasadnym było orzeczenie kary grzywny.